

Statsminister Kåre Willoch

Spærrefrist: 20.2.82 kl.1300

Utdrag av Statsministerens tale ved Unge Høyres60-årsjubileum - lørdag20. februar 1982 kl. 1300, Reistad

Det er en livskraftig og innflytelsesrik ungdomsorganisasjon som i disse dager fyller 60 år. Unge Høyre har bl.a. vært en uvurderlig kilde for rekruttering av vel skolerte medarbeidere til Høyre. Unge Høyres politiske engasjement har vært preget av konstruktive og verdifulle bidrag til utformingen av partiets politikk. Men Høyres ungdomsorganisasjon har sannelig heller ikke glemt den viktige oppgave å komme med nødvendige kritiske korrektiver til partiets politiske virksomhet. Medlemskap og aktivt arbeid i regjeringspartiets ungdomsorganisasjon fremstår derfor i dag som en naturlig innsats for ungdom som ønsker å påvirke samfunnsutviklingen i positiv retning.

Jeg kan godt nevne aktuelle eksempler som understreker hvorledes Unge Høyre spiller en viktig politisk rolle. Regjeringens arbeid med en Samlet Plan for disponeringen av vassdrag illustrerer tydelig det positive resultat av samvirke mellom bl.a. Unge Høyre, partiet for øvrig og Regjeringen. Gjennom et avbalansert kompromiss mellom de kryssende hensyn har Regjeringen nå kunnet foreslå å utsette konsesjonsbehandlingen av en

rekke omstridte vassdrag, og samtidig åpne for tilstrekkelig kraftutbygging til å dekke behovene. Vi har dermed lagt grunnlaget for en samlet avveining og forvaltning av alle våre gjenværende vassdrag i en Samlet Plan som ventes i 1985.

Unge Høyre har også en viktig rolle å spille i utenrikspolitikken. Vi trenger en ungdomsorganisasjon som på idealistisk grunnlag kjemper konsekvent bl.a. for vern om menneskerettighetene overalt i verden. Samtidig har UH et stort ansvar for å medvirke til å bevare oppslutningen blant de unge om hovedlinjene i vår utenriks- og sikkerhetspolitikk, spesielt vår tilknytning til NATO og det vestlige samarbeid. Dette er ett av de mange områder der det ligger store utfordringer for den jubilerende ungdomsorganisasjon.

I en situasjon hvor Sovjetunionen fortsetter en makeløs opprustning, blant annet med nye atomraketter som representerer en stadig voksende trussel mot hele Europa, hvor Sovjet fører en blodig undertrykkelseskrig i Afghanistan, og hvor Sovjet har et betydelig ansvar for undertrykkelsen i Polen, blir igjen USA i voksende grad hovedskyteskive for vest-europeisk kritikk. Og selvfølgelig er det ikke vanskelig å finne begrunnelse for kritikk. Det er dessuten et særpreg ved det åpne amerikanske samfunn at det også alltid er lett å finne amerikanske kritikere av amerikansk politikk, som man kan bruke til støtte for egne angrep, hvis man ønsker det.

Men politikere har også et ansvar for å velge sine reaksjoner slik at virkningene fremmer og ikke motvirker våre felles mål.

El Salvador er nå i sentrum for norsk oppmerksomhet. Vi ser grusomheter som vi må reagere meget sterkt mot. Men vi har heller ikke grunnlag for å regne geriljaen som klare forkjempere for demokrati og trygge menneskerettigheter, og alle geriljaens motstandere som det motsatte. Vi har ikke grunnlag for å hevde at det er folkeviljen som vil seire bare USA lar være å støtte noen part i borgerkrigen. Derimot kan vi trygt hevde at varig fred og frihet i Mellom-Amerika bare kan oppnås ved grunnleggende sosiale og økonomiske reformer og byggende hjelp. Når vi så velger reaksjonsmåter, må vi heller ikke glemme at det viktigste mål for vår sikkerhetspolitikk er å trygge freden og sikkerheten. Uenighet om amerikansk politikk i andre deler av verden, svekker ikke behovet for samarbeid mellom USA og Europa om det politiske og militære forsvar av vår del av verden. Svekkelse av dette samarbeid ville bety større risiko for fremstøt fra den annen side, eller med andre ord større risiko for katastrofe.

Vi har rett og plikt til å si ifra når vi er unige i alliertes politikk. Men vårt engasjement i problemer i andre deler av verden må ikke få en slik form at det unødig svekker det atlantiske samarbeid som freden i vår del av verden, og derved også forholdene i resten av verden, er avhengig av. Det er denne ramme som gir det beste grunnlag for vår fortsatte innsats for frihet og

menneskerettigheter, både innenfor og utenfor alliansens område.